

[Finansministeren.]

det den 31. Januar indbragte Forslag til Tillægsbevillingslov udviste. Jeg maa imidlertid med Hensyn til dette lille Underskud paa knap $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. bemærke, at det efter de Erfaringer, man i en længere Aarrække har gjort om Forholdet mellem Regnskab og Budget, vidner om, at Statsregnskabet vil vise Overskud. Naar vi tager det nærmest foregaaende Aar, 1926—27, vil det ses, at Statsregnskabet paa Driftsbudgettet var ca. 5 Mill. Kr. bedre end Finanslov og Tillægsbevillingslov tilsammen. Jeg tør naturligvis ikke sige, at det bliver noget lignende i Aar, men jeg tør dog formode, at Regnskabet bliver ikke saa ganske lidt bedre end Budgettet, saa at vi vil kunne vente et Overskud paa Statsregnskabet.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder her, men vil dog fremhæve et Par enkelte Ting. Paa Driftsbudgettets Indtægtsside er Hovedsagen ubetinget § 2 og § 5. § 2, Udbytte af Statsvirksomhederne, viser en Forøgelse af Underskuddet paa 8 232 000 Kr., § 5, Skatter og Afgifter, viser en Merindtægt paa 9 673 000 Kr. Hovedpunktet paa § 2 er jo Statsbanerne. Her er Resultatet dette, at Driftsbalancen forringes med 5 535 000 Kr., saaledes at det samlede Underskud, naar Finanslov og Tillægsbevillingslov tages sammen, bliver ca. $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Jeg maa dog bemærke, at netop for Statsbanernes Budget gør Regelen om, at Regnskabet sædvanlig bliver bedre end Budgettet, sig gældende. Det har Betydning, at af disse $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. gaar ca. $30\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Forrentning og Afskrivning. Resultatet bliver altsaa, at der intet er til Forrentning og Afskrivning og endda et Underskud paa ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette er jo ikke opmuntrende, men vi kender alle de nærmere Omstændigheder, som knytter sig dertil. Den betydelige Nedsættelse af Godstaksterne paa ca. 15 Mill. Kr. har her spillet en væsentlig Rolle, og en ikke mindre Rolle har det spillet, at Erhvervsituationen har været saa overordentlig trykket, som den har været, saaledes at Indtægterne ogsaa bortset fra Takstnedsættelsen har været under et stærkt Tryk. Dertil kommer den stigende Konkurrence med Automobilerne, navnlig med Lastautomobilerne, men dog ogsaa i ikke ringe Grad med de faste Personautomobilruter, og jeg er af den Mening, at hvis ikke den Takstnedsættelse havde fundet Sted, som naturligvis i første Række

tilsigtede at skabe en Lettelse for Erhvervslevet, vilde denne Konkurrence været blevet endnu meget haardere. Derfor tror jeg, at Takstnedsættelsen ogsaa rent driftsmæssigt set har været en ønskelig eller maaske endogsaa en nødvendig Foranstaltning for Statsbanerne.

Post- og Telegrafvæsenet viser et væsentligt lysere Billede. Her er det samlede Underskud ca. 750 000 Kr., men Forrentning og Afskrivninger for disse to Institutioner tilsammen udgør 3 098 000 Kr., og heraf er 1 939 000 Kr. Afskrivning. Driftsudbyttet dækker altsaa her hele Afskrivningen og efterlader dog 1 159 000 Kr. til Forrentning.

For Møntens Vedkommende viser Tillægsbevillingsloven et Underskud af 2 426 000 Kr. imod et Overskud paa Finansloven paa 210 000 Kr. Her sker der altsaa en betydelig Forrykkelse af Balancen paa § 2. Grunden til denne stærke Forrykkelse er den, at under Finanslovforslagets Udarbejdelse og Behandling i Rigsdagen skønnede Nationalbanken, at der vilde blive Brug for en ret betydelig Udmøntning i Finansaaret 1927—28 af større Skillemønt — jeg mener hermed Mønter fra 10 Ø. op til 2 Kr.; det er paa Udmøntningen af disse, Mønten tjener noget —, men senere kom Nationalbanken, som jo nøje følger Behovet af Smaaønt rundt om i Landet, og efter hvis Skøn Finansministeren altid har rettet sig — og bør rette sig, tror jeg —, til den Opfattelse, at der ikke var Brug for nogen Forøgelse af Mængden af disse Skillemønter, men kun af Bronzemønt, hvorpaa Mønten kun tjener meget lidt. Dette er Grunden til den meget betydelige Ændring af Møntens Budget, som fremtræder her paa Tillægsbevillingsloven.

Hvad § 5, Skatteparagraffen, angaar, viser, som jeg har sagt, den samlede Paragraf en væsentlig Merindtægt, og denne falder paa de allerfleste Skattearter. Formue- og Indkomstskatten viser 4 285 000 Kr. mere end anslaaet, Skatter paa fast Ejendom 450 000 Kr. mere, Toldafgifterne 1 475 000 Kr., Tillægsafgiften paa Spiritus 500 000 Kr., Sukkerafgiften 900 000 Kr., Tobaksafgifterne 2 100 000 Kr., Chokolade- og Sukkervareafgiften 600 000 Kr. og Forlystelsesskatten 500 000 Kr. mere. Af Mindreindtægter skal jeg nævne for Ølskattens Vedkommende 1 550 000 Kr. Det skyldes dels den store Arbejdsloshed, dels, og maaske i ikke mindre Grad, den kolde og fugtige Sommer, og disse Momenter maa vel ogsaa have Ansvar for, at Restaurations-